

Sporny znak towarowy lub oznaczenie: Krajowy słowny znak towarowy „METRO”

siedzibą w Clitheroe (Zjednoczone Królestwo), reprezentowaną przez J. Pearsona i C. Brighta, Solicitors, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Uzasadnienie skargi: Strona skarżąca podnosi, że chwilą, w której wcześniejsze prawo musi obowiązywać, aby stanowić podstawę sprzeciwu, powinien być moment wydania decyzji przez Wydział Sprzeciwów lub alternatywnie, upływ terminu dla przedstawienia dalszych dowodów. W uzasadnieniu swej skargi, strona skarżąca wskazuje na naruszenie zasad procedury opisanej w art. 74 rozporządzenia Rady nr 40/94⁽¹⁾ oraz zasad 16 i 20 rozporządzenia Komisji nr 2868/95⁽²⁾. Według strony skarżącej, art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 nie wskazuje, że ważność wcześniejszego znaku towarowego wymagana jest jedynie w chwili wniesienia sprzeciwu.

— stwierdzenie, że zgoda Komisji na poprawkę rządu Zjednoczonego Królestwa do art. 7 ust. 2 lit. a) Supply of Beer (Tied Estate) Order (rozporządzenie dotyczące dostawy piwa) z 1989 r. (S. I. 1989 No 2390) („the guest beer provision”) narusza art. 28 (wcześniej art. 30) Traktatu WE;

— stwierdzenie, że Komisja nie powinna zezwolić na wyżej wspomnianą poprawkę, a w przypadku wyrażenia zgody, sama Komisja narusza art. 28 (wcześniej art. 30) Traktatu WE;

— uchylenie decyzji Komisji z dnia 18 marca 2004 r. odmawiającej ujawnienia stronie skarżącej pewnych dokumentów;

— zobowiązanie Komisji do przedstawienia pełnego kompletu nazwisk osób biorących udział w spotkaniu, które odbyło się dnia 11 października 1996 r., na którym byli obecni urzędnicy Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego, funkcjonariusze Departamentu ds. Handlu i Przemysłu rządu Zjednoczonego Królestwa oraz przedstawiciele Confédération des Brasseurs du Marché Commun; oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 011, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, str. 1)

Zarzuty i główne argumenty:

Skarga wniesiona dnia 27 maja 2004 r. przez The Bavarian Lager Company przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-194/04)

(2004/C 201/44)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 27 maja 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez The Bavarian Lager Company, z

Skarżąca spółka została utworzona 28 maja 1992 r., aby importować niemieckie piwo w celu jego sprzedaży w pubach na terenie Zjednoczonego Królestwa. W 1993 r. strona skarżąca zwróciła się do Komisji ze skargą na przypuszczalne naruszenie art. 28 WE (wtedy art. 30 Traktatu WE) w związku z „guest beer provision” (przepis dotyczący piwa pochodzącego z innego browaru) w legislacji Zjednoczonego Królestwa. Na mocy tego przepisu browary są zobowiązane do wyrażenia zgody, aby puby związane z nimi porozumieniami o wyłączności nabycia, mogły oferować „guest beer” pochodzące z innego browaru. „Guest beer” musi być piwem poddanym fermentacji w beczce, z której jest sprzedawane, czyli typu, który produkowany jest prawie wyłącznie w Zjednoczonym Królestwie. Piwo sprzedawane przez stronę skarżącą, podobnie jak większość piw produkowanych poza Zjednoczonym Królestwem, nie może być objęte tym przepisem i strona skarżąca postrzega tego jako środek o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi. W piśmie z dnia 21 kwietnia 1997 r. Komisja poinformowała stronę skarżącą, że, w świetle planowanej poprawki do „guest beer provision”, postępowanie przeciwko Zjednoczonemu Królestwu zostało zawieszono i zostanie umorzone z chwilą przyjęcia powyższej poprawki.

Dnia 5 grudnia 2003 r. strona skarżąca zażądała od Komisji, w oparciu o rozporządzenie nr 1049/2001⁽¹⁾, udzielenia dostępu do protokołu ze spotkania w tej sprawie, które odbyło się dnia 11 października 1996 r. między przedstawicielami Komisji, rządu Zjednoczonego Królestwa i browarów. W szczególności, strona skarżąca poprosiła Komisję o ujawnienie tożsamości pewnych osób, których nazwiska zostały wymazane we wcześniej udostępnionym stronie skarżącej protokole. Komisja odmówiła żądaniu strony skarżącej i potwierdziła swą odmowę pismem Sekretariatu Generalnego z dnia 18 marca 2004 r. Na poparcie swej odmowy, powołała się na potrzebę ochrony danych osobowych osób obecnych na spotkaniu, jak również na potencjalne zagrożenie możliwości prowadzenia dochodzeń przez Komisję w tego typu sprawach, w przypadku, gdyby tożsamość osób udzielających Komisji informacji podlegała ujawnieniu.

W swojej skardze, strona skarżąca dochodzi przede wszystkim oświadczenia przeciwko decyzji Komisji zawieszającej postępowanie przeciwko Zjednoczonemu Królestwu. W tym względzie, strona skarżąca podnosi naruszenie art. 28 i 12 WE.

Odnosnie odmowy Komisji udzielenia dostępu do żądanych dokumentów, strona skarżąca podnosi, że art. 2 rozporządzenia 1049/2001 zobowiązuje Komisję do pełnego ujawnienia osób biorących udział w przedmiotowym spotkaniu oraz że żaden z wyjątków zawartych w art. 4 nie znajduje zastosowania. Następnie, strona skarżąca utrzymuje, że wyjątek zawarty w art. 4 ust. 3 może podlegać pominięciu, ze względu na istnienie nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, str. 43).

Skarga wniesiona dnia 27 maja 2004r. przez Modus Aktiengesellschaft przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM))

(Sprawa T-202/04)

(2004/C 201/45)

(Język postępowania zostanie określony zgodnie z art. 131 § 2 Regulaminu Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich – język w którym został zgłoszony wniosek: angielski)

Dnia 27 maja 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Urzędowi

Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM), przez Madaus Aktiengesellschaft z siedzibą w Koloni, (Niemcy), reprezentowaną przez I. Valdelomar Serrano, lawyer.

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była także Optima Health Limited.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- orzeczenie, iż OHIM popełnił błąd przy wydaniu zaskarżanej decyzji;
- uchylene zaskarżanej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Optima Healthcare Ltd, obecnie Optimal Health Ltd.

Wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku: Słowny znak towarowy „ECHINAID” na produkty należące do klasy 5 (preparaty witaminowe, żywność dietetyczna do celów leczniczych, zioła do celów medycznych, preparaty farmaceutyczne i medyczne), (zgłoszenie nr 1666239)

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:

Madaus AG

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:

Międzynarodowa rejestracja słownego znaku towarowego „ECHINACIN” na produkty należące do klasy 5 (preparaty chemiczne do celów farmaceutycznych)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów:

Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej.

Oddalenie odwołania wniesionego przez Madaus

Argumenty przywołane w skardze:

Wnoszący skargę podnosi, iż Izba Odwoławcza mylnie zastosowała pojęcia rynku relewantnego i relewantnej opinii publicznej. Skarżący utrzymuje również, iż prefiks Echina nie ma charakteru opisowego i że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.